

De havde iøvrigt lejet en beskeden 4 Værelsers Lejlighed i Grønningen og ogsaa købt noget Udstyr; men da de vilde være borte hele Vinteren, havde de ikke indrettet sig med nogen Husholdning. Den altfor kundskabsrige Frk. Svendsen havde Karsten From skilt sig af med sammen med adskilligt andet ubekvemt, der hørte hans Fortid til.

De havde begge to været lige utaalmodige efter at faa alting ordnet til Bryllup. For Jyttes Vedkommende skyldtes det især Forholdet til Moderen, der gjorde hende hver Dag i Hjemmet til en Plage og samtidig knyttede hende endnu fastere til hendes Ven. Men ogsaa den mere og mindre nærgaaende Forargelse eller Medynk, der vistes hende af de fleste af hendes Bekendte, havde gjort hende Tilværelsen i Byen uudholdelig. Og saa var der desuden det hele politiske Røre, som baade hun og Karsten var ganske udenfor, denne ufattelige Ophidselse, der havde forfulgt hende Livet igennem og allerede i Barneaarene faaet hende til at føle sig forladt.

Endnu en anden Grund havde hun til at længes bort. En Grund, hun ikke havde betroet nogen, heller ikke Karsten. Skønt hun med Bestemthed vidste, at Torben Dihmer var rejst fra Byen, saae hun ham stadig allevegne; og selv om hun altid hurtigt overbevistes om sin Fejltagelse, satte det hende dog i daarligt Humør.